

קמו:

עין משפט
גר מצוה

ל' א ב מ' פ' כ' מ' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט כ" כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט

ל'ח ז' מ"י שם הלכה א' קמ"ג
שם טור ש"ע שם סעף
א':
ל' ח ז' שם סעף ה':
ל' ט ז' מ"י פ"ט מהל'
שבת הלכה ח קמ"ג שם
טו"ש"ע א"ח שם קמ"ג סעף
(לח):
ל'ח ב' מ"י פ"ב מהל' שבת
הלכה ט טור א"ח סימן
ש"ח:
ל'ח ל' מ' ז' מ"י שם הל'כ'
קמ"ג ל"א"ן ס' טור
ש"ע א"ח סימן ש"א סעף
מ"ח:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

החיות או ביד הנוד של יין
היות מושכן ממנו יין מן
להכניסה לנקב, אבל לחתוך דה
כמה יין. והעמדנו עוד חלה
בשבת ואין צ"ל ביו"ט, ור"י
אין חותכין מקנה גדול החתוכ
נפלה מחורוין אותה, כדא לי

חבית פרק שנים ועשרים שבת

ינא דליכא למיחש לריחשא
ל של תרגולין גזרין דלא
יהא עשוי להכניס ולהוציא:
בקונטרס כל סביביו ד' אמות

משום ריחשא וי"א א
תקניה מעיקרא ואתי
נחמן משום רבי יוחנן
אושין שנוקבין נקב י
יהודה אמר שמואל
העשוי לשמר אבל

16 לשמך היכי דמי לזה
 מן היין והו לשמך ל
 (6) רבא אמר בלמטה
 והיכי דמי לחזק כג
 השמרים א"ל אבי ל
 17 בית סתום יש לו
 פצימו אן לו ד' א
 מטמא כל סביבו פרי
 סביבו גובתא רב אס
 לכתחלה דכ"ע לא פלי
 לא פליגי דשרי כי
 מתקנא מאן דאסר גור
 לכתחלה ומאן דשרי
 חותכין שפופרת ביו
 נפלה (אין) מחזירין א
 לומר ביו"ר ור' אשיה
 אלימא ארשיה הא ק
 ת"ק נמי מישרא איש
 מתקנא איכא בינייהו
 גורגין דרש רב שישא
 דר' יוחנן הלכה כר
 נקובה וכו' מישרא
 מאן דאסר גורגין מש
 לא גורגין אמר ליה
 חנה לרב יוסף בפיר
 דרב מישרא שרי א
 שמואל האי מרפא דא

מדפתי אמר גיורא
אמר גיורא שמא יקטן
בנייהו דקטנים ומנחם
ושמאל² שרי ברכין
דשרי³ בקשין דכ"ע
פליגי במיצע מאן
ומאן דשרי לא מייחזי
כפירוש איתמר אלא
איכלע להווא אתרא
נפק יתיב בכרמלית
לא יתיב מאן דהוא
אסור ולא היא דרב
שרי⁴ ומשום כבוד רבו
גינהו רב כהנא ורב
תבשיל תוך הכור
ותא המים הויים

ואת הצונן בחמה
שנשרו כליו בדרך ב
טחן בחמה [כ] אבל לא כ
ווי גומות קא משמע
יבא ליה ואת הצונן ב
תתי לאטמוני ברמץ קמ
כל מקום שאסרו חכמי
תנן שומחן בחמה אבל
לא כנגד העם ר"א ור"ש

תלוקתן בשופרת חגיגה ואינה מתקנת
 חר להחזירה בנקב החבית או כווד למשון
 בייט ואין צ"ל בשבת, נפלה מחזירין
 מא ארישא שאמר ת"ק אין חותכין, כלומר
 תקן כלי בשבת, אלא אסימא שאמר ת"ק
 כזה גם ת"ק מותר האמר, ותרצנה אלא

משום ריחש. שלא יבנם בו שרץ כגון ^אמנייה וחולדה שממיתים את
התרגולים: וימנע דלא קטניה מעיקרא. שיהא כדי להוציא הכל
ולהכניס את האויר: לא שנו. דטקנין: אלא כמקום. דסתימה
ו לא נעשית אלא לשמור ריח היינו שלא יא יסתלקל ויבין דלא

מסופים זמנן דלא
לארוהי ביה דרש רב
הלכה כיש אמרים:
אין לתחלה: אומר רב
אישנו אלא במקום
חזק אסור היכי דמי

אזל שווייטל בוכד היין נשען שם
פניא דמסייע נק. דלל פקע ש
פאר מטיה אלל פסחמה פניעלא:
בית פסוס יש לו דא. קיינל צבא
במלאחז חזר מתחלקת לפי פסחיה לפי
פסח הנחם הפסחיון לה. אם בלו
חלקת את החצר בין נשים שיהיה
בית שפסחיון לו תלך שמי פסחיה
ולוה בית שפסחיון לו תלך ד' פסחים
נוטל לכל פסח ארבע אחות בחצר
נגד פסחין צבוא ולמד רוסח פסחיו והשאר
חולקין שבוה ואלו נפסח אחד מהם
קודם חלוקת החצר ולא פירץ את

פלימיו אלא פתסין שני הפלימין
 איז מפקסיד יאדן פתחו בנך פירן
 און פלימיו ואחר פתמו פקס
 פתח מנייה: **כיס פקס**. והמה
 תכניו איזו מפתח סבבי: **פרן**
 פלימיו. וסמני עשה קבר ומטמא
 סבבי: דא' קדלמר כטוס (ד' מד).
 מה תוסס דא' לעוממא וגורא דרבנן
 שמה יאסל ולא יבין: **גופא**. לקביע
 קנה חלול בנאק החניט שילא היין
 דנה דק: **הקטן**. **מחקר**. רונגורין לתקנא
 למדה הנקב: **אסדורי**. אס נפלה:
 ולא **מפקא**. לא תמנה בנאק לידע
 אס למדו הישא: **אי לימא**. ארישא.
 לחושא דהיפס: **מפאס**. שמן
 עז: **אסור**. למרמו: **ערפא דאסא**.

לחם עלה של הדם נקנח החצית
השניה עשוי כמזבח והיון וז דרך
שם: גזירה משום מזבח. שמא יפך
מזבח: שומר יקטום. הלה מן העין
והיון דקטמיה הוה ליה כמתקן כל
דחמיא במסכת צילה ודף ג: (לחוט"ס)
זו שנינו לא יקטמנו ואם קטמו חייב
תחלת: שם פדיו. לבדיו שקורין
פלטרי' ופשיין לקטלן מחמיו במקום
הכר או הכסת: רב אסר. להביא
דרך מלגז דרך רשות הרבים כשוא
משועף זו: ברכין. שדרך להתחמס
בה: דשרי. דמלגז הן: ולא הוה
ליה רוחא. צדית למקום מושבם של
תלמידים: ומשום כבוד רבותינו.
שלא היה להן דבר לישב עליו וישבין
על גבי קרקע: רב כהנא ורב אסי.
תלמידי סבירא הוה לוי: מותני' לפוך
הבור. שאין זו מים: שפיא שמור.

עמים בשביל שיצאנו
בשביל שיחמו ימי
יום מהלך בהן ואינו
גד העם: ג' פשיטא
ן: ואת המים הים
מה הא גמי פשיטא
ל: ימי שנשרו וכו':
מפני מראית העין
לא כנגד העם תנאי
ואוסרין אמר רב הונא
המנער

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נבי' רבבה אחד למטה וכו'
 ח"ל אחי' לרבבה: (ב) ישי'
 ד"ה ואלה המים וכו' להשתחמד
 שיצטננו ולא יחמו:

גליון הש"ס

במלך אברהם ויהי למעלה מן
היו דברי המלכה כי הדין
למעלה מן היו וזה לחסד
למעלה מן היו וזה לשון
רבה אחד למעלה וזה
שם ומשום בדרך רבותיו
לא יחזק ע"י שמועות קד מה
ע"ה חסד לזה היה יתכן

הגהות הגר"א

(א) נט' איזט בעיהי קטטט
ימנז, נ"כ פ"י ש"ה קטטט
יז ש"ה קטטט קטטט קטטט
יז ש"ה קטטט קטטט קטטט
יז ש"ה קטטט קטטט קטטט
(ב) ש"ה קטטט קטטט קטטט
קטטט קטטט קטטט קטטט
קטטט קטטט קטטט קטטט
קטטט קטטט קטטט קטטט

לעזי רש"י

רונגיי"ר [ריוני"ר].
לחתך.
פלטריש [פילטריש].
לכח.

בית חננאל (המזרח)

[illegible]